

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: L. M.**, zastoupen JUDr. Janou Graňákovou, advokátkou, se sídlem Štefánikova 34, Český Těšín, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 19 Cad 70/2005 - 48 ze dne 16. 5. 2006,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále též „žalovaná“) ze dne 27. 5. 2005, č. X, byl podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“), žalobci od 18. 7. 2005 odňat částečný invalidní důchod. Žalovaná své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 16. 5. 2005 již žalobce není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 15 %. V této souvislosti byl citován § 44 zákona o důchodovém pojištění podle něhož je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 % nebo jestliže mu nepříznivý zdravotní stav stěžuje obecné životní podmínky.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, o níž rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 16. 5. 2006, č. j. 19 Cad 70/2005 - 48, tak, že žalobu zamítl. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce se krajský soud opírá především o posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „Posudková komise MPSV“), pracoviště v Ostravě, ze dne 28. 11. 2005 a 6. 3. 2006, podle něhož procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí 15 %. Posudková komise MPSV hodnotila procentuální míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti shodně s lékařem OSSZ v Karvině podle kap. XV., odd. B položka 1 písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Krajský soud uzavřel, že nebylo prokázáno, že by u žalobce ke dni 27. 5. 2005 docházelo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 33 %, ani nebyl zjištěn zdravotní stav, který by značně stěžoval jeho životní podmínky, neboť nebylo prokázáno onemocnění uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., takže nejsou v souhrnu splněny podmínky částečné invalidity podle § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž nesouhlasí se skutkovým tvrzením uvedeným v odůvodnění rozsudku krajského soudu a se závěry znaleckého posudku soudní znalkyně MUDr. K., jakož i jejího doplňujícího posudku, když již v samotném řízení, které je vedeno pod sp. zn. 25 C 9/2005 napadá závěry znaleckého posudku, jakož i jeho doplnění, protože se má jednat o znalkyni z oboru chorob z povolání, přičemž v tomto řízení je poukazováno na Lymfickou Boreliózu II. stupně a bylo proto na místě vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, který by posoudil stěžovatelův nárok z hlediska i obecné choroby. Důvodem kasační stížnosti je podle stěžovatele předčasné rozhodnutí, kdy nebylo vyhověno jeho žádosti o vypracování znaleckého posudku na posouzení jeho zdravotního stavu, a proto navrhl, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

K výzvě krajského soudu stěžovatel svoji kasační stížnost doplnil podáním ze dne 12. 7. 2006, v němž uvedl, že spatřuje kasační důvod stížnosti v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který spočívá v tom, že spatřuje nezákonnost rozhodnutí v rozsudku krajského soudu, a to po skutkové i po právní stránce, když zákonnost soudu byla ovlivněna nedostatečným skutkovým zjištěním, které spočívá v tom, že nebyl vypracován znalecký posudek, který by vyhodnotil zdravotní stav stěžovatele v době odnětí částečného invalidního důchodu a nebyly k dispozici všechny lékařské zprávy, které měly vliv na zákonnost posouzení. Z některých lékařských zpráv podle stěžovatele vyplývá, že trpěl onemocněním a k odnětí částečného invalidního důchodu od 18. 7. 2005 došlo tak nezákonně. Nezákonnost spatřuje stěžovatel v nesprávném posouzení jeho zdravotního stavu, když soud vycházel toliko z rozhodnutí žalované a nikoliv z konkrétních důkazů obsažených ve spisu, a proto se domáhá zrušení rozsudku krajského soudu, neboť samotní soudci nesprávně vyhodnotili lékařské zprávy a podle názoru stěžovatele mělo dojít k vypracování znaleckého posudku.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Vzhledem k tomu, že stěžovatel krajskému soudu vytýká, že nebyl vypracován znalecký posudek, který by vyhodnotil jeho zdravotní stav v době odnětí částečného invalidního důchodu, lze vyjít z toho, že uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnost spočívající v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Rozhodnutí o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod je závislé zejména na lékařském odborném posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k posouzení zdravotního stavu a výdělečné schopnosti občana povoláno ze zákona Ministerstvo práce a sociálních věcí, které tak činí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Posudek uvedené komise pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásady volného hodnocení důkazů ve smyslu § 132 o. s. ř.

Podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve spojení s § 44 odst. 1 věta druhá uvedeného zákona se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem, přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěn na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti než dosud vykonával.

Nejvyšší správní soud (stejně jako krajský soud) nemá pochybnosti o úplnosti a přesvědčivosti závěru Posudkové komise MPSV, pracoviště Ostrava, vyjádřeného v posudku této komise, podle něž stěžovatel již není částečně invalidní. Z uvedeného posudku je přitom zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a po přihlédnutí ke všem obtížím stěžovatelem uváděným, takže nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti stanovené diagnózy. Stěžovatel přitom neuvádí žádné konkrétní výhrady proti závěrům posudkové komise, pouze odkazuje na blíže neoznačené lékařské zprávy, z nichž má vyplývat, že trpěl onemocněním (což je jinak nepochybné) a že k odnětí částečného invalidního důchodu od 18. 7. 2005 došlo nezákonně. Odkaz stěžovatele na důkazy obsažené ve spisu, z nichž krajský soud podle jeho názoru nevycházel, je rovněž pouze obecný a tyto důkazy blíže neoznačuje. Pokud stěžovatel nesouhlasí se závěry znaleckého posudku znalkyně MUDr. K., lze uvést, že tento posudek byl krajskému soudu předložen pouze jako informace o tom, že takovýto důkaz byl proveden v občanskoprávním řízení, jež je vedeno pod sp. zn. 25 C 9/2005 Okresního soudu v Karviné, jenž řešil otázku, zda stěžovatel k datu rozvázání pracovního poměru, tj. k 27. 8. 2003 trpěl nemocí z povolání a zda důvodem skončení jeho pracovního poměru k uvedenému datu je

nemoc z povolání nebo obecné onemocnění. Krajský soud při hodnocení zdravotního stavu stěžovatele z uvedeného znaleckého posudku nevycházel, za stěžejní důkaz považoval posudek Posudkové komise MPSV, pracoviště v Ostravě. Námitky stěžovatele směřující proti znaleckému posudku MUDr. K. jsou proto pro posouzení věci zcela nepodstatné. Lékařské zprávy předložené stěžovatelem v průběhu řízení před krajským soudem jsou vydány až po datu 18. 7. 2005, kdy došlo k odnětí částečného invalidního důchodu, takže nejsou pro posouzení zdravotního stavu stěžovatele k okamžiku odnětí částečného invalidního důchodu rozhodující. Uvedené zprávy pak pouze konstatují onemocnění stěžovatele, k nimž bylo přihlédnuto i v posudku Posudkové komise MPSV.

S ohledem na skutečnost, že stěžovatel ke dni vydání rozhodnutí žalované nebyl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nepoklesla nejméně o 33 %, ani nebyl zjištěn zdravotní stav, který by značně stěžoval jeho obecné životní podmínky, neboť nebylo prokázáno onemocnění uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., krajský soud nepochybil, když shledal rozhodnutí žalované věcně správným a z tohoto důvodu žalobu stěžovatele zamítl. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a právo České správy sociálního zabezpečení na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučena.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu